

Δημήτρης Δεσύλλας

Διαχρονικός συνδυασμός καταστολής με ενσωμάτωση, η πάλη για την ανατροπή της Σισύφειας πορείας της Αριστεράς

Τότε, τον Νοέμβρη του 1973 τα Νατοϊκά άρματα της αμερικανοκίνητης χούντας γκρέμιζαν την πύλη του Πολυτεχνείου που έγραφε «**ΕΞΩ ΑΙ ΗΠΑ - ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ**». Σήμερα τα άρματα του δολοφόνου Νετανιάχου ισοπεδώνουν την αιματοβαμμένη Γάζα με την εγκληματική στήριξη και συνενοχή ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ και ελληνικής κυβέρνησης. Τότε οι φοιτητές φώναζαν το σύνθημα «**Ελλάδα-Κύπρος-Παλαιστίνη, Αμερικάνος δεν θα μείνει**». Τώρα είναι επίκαιρα όσο ποτέ άλλοτε τα συνθήματα «**Λευτεριά στην Παλαιστίνη**», «**Εξω από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ**», «**Εξω οι βάσεις του θανάτου**».

Τότε η αστική μας δημοκρατία βρισκόταν στον «γύψο» της δικτατορίας. Σήμερα, στην εποχή του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, κατάντησε «πουκάμισο αδειανό». Με τον τσεκουρίδη-Βορίδη να φτιάχνει τους ληστρικούς εκλογικούς νόμους. Με το κοινό κρατικό χαφιέδικο κέντρο Predato-ΕΥΠ, με την κατασκοπευτική αρωγή της Μοσάντ, να παρακολουθεί δεκάδες χιλιάδες πολίτες (όχι μόνο τους επώνυμους), ακόμα και την ίδια την εισαγγελέα της ΕΥΠ Βασιλική Βλάχου που υπογράφει τις παρακολουθήσεις «με το κιλό»!

Τότε τα εργατικά συνδικάτα είχαν τεθεί εκτός νόμου και είχαν διορισμένες χουντικές διοικήσεις. Σήμερα, στην εποχή της «4ης βιομηχανικής επανάστασης» και της έκρηξης της παραγωγικότητας της εργασίας, η ΝΔ με τους αντεργατικούς και απεργιοκτόνους νόμους Χατζηδάκη-Γεωργιάδη, με τη βδομαδιατική εργατική σκλαβιά του 78ωρου(6Χ13=78), μας γυρίζει αιώνες πίσω από το 1886 και το Σικάγο, που διακήρυξε τότε: 8 ώρες δουλειά - 8 ώρες μόρφωση - 8 ώρες ύπνο!

Τότε η Βουλή ήταν κλειδαμπαρωμένη και θεοσκότεινη. Τώρα ο Μητσοτάκης αλωνίζει ως απόλυτος μονάρχης, χωρίς ουσιαστική αντιπολίτευση. Ο Κασσελάκης (αρχηγός με ένα δέυρο) με τα stock options λοιδορεί τα εργατικά δικαιώματα και συνολικά γελοιοποιεί κάθε έννοια Αριστεράς, οδηγώντας τον ΣΥΡΙΖΑ σε εξαέρωση. Ενώ το ολιγαρκές και ανεπαρκές ΚΚΕ προβάλλει ως «σύγχρονη» αριστερή απάντηση το «αποκούμπι - ανάσα ανακούφισης - εμπόδιο στα χειρότερα - ως εδώ» και μη παρέκει! Σε αυτό το πολιτικό τοπίο, είναι τραγικά επίκαιρος ο νομπελίστας Γ. Σεφέρης που στο εμβληματικό του ποίημα «Τελευταίος Σταθμός» γράφει: «*Ψυχές μαραγκιασμένες από δημόσιες αμαρτίες, καθένας και ένα αξίωμα σαν το πουλί μες στο κλουβί του*»!

Γιατί έχουν απ' τη ζωή αυξημένες απαιτήσεις και όχι μειωμένες προσδοκίες...

Η διαχρονική και βαθύτερη σύνδεση και αλληλεπίδραση πολιτικών αιτιών, λαϊκών αναγκών και ανατρεπτικών δυνατοτήτων, εξηγεί το άσβεστο μίσος της αστικής τάξης απέναντι στο εξεγερτικό μήνυμα του Νοέμβρη. Γιατί το Πολυτεχνείο, ως καινούργια αλλά και ημιτελής επαναστατική επαγγελία, συνδέθηκε με και τροφοδοτήθηκε από τη μεγάλη Οκτωβριανή επανάσταση, το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, τον γαλλικό και παγκόσμιο Μάη του 1968, το διεθνές αντιιμπεριαλιστικό και αντιπολεμικό κίνημα. Γιατί κρατάει ζωντανή τη σπίθα στη στάχτη για τις νέες εξεγέρσεις.

Γ' αυτό η αστική τάξη θέλει να βάλει ταφόπλακα στο νόημα του Πολυτεχνείου και να επιβάλει το «τέλος της μεταπολίτευσης».

Πότε με τις φασιστικές και ακροδεξιές συκοφαντίες ότι τάχα «δεν υπήρξαν νεκροί στο Πολυτεχνείο» (ακούω να τρίζουν τα κόκαλα του δολοφονημένου συμμαθητή μου Βασίλη Φάμελου, μέσα στον τάφο του, στο Καταρράχι του Πύργου). Πότε με το μαστίγιο της καταστολής: απαγόρευση και χτυπήματα της πορείας στην αμερικάνικη πρεσβεία, δολοφονίες Κουμή-Κανελλοπούλου κ.α.

Άλλοτε με το καρότο της ενσωμάτωσης: Με την κατάντια του αρχηγού του «Συνασπισμού της Αριστεράς» Νίκου Κωνσταντόπουλου να «προτείνει» αργότερα την κατάργηση της πορείας στην αμερικάνικη πρεσβεία! Με τον Αλέξη Τσίπρα να βαδίζει μόνο τη μισή πορεία, μέχρι το Σύνταγμα. Με την εκφωνήτρια του σταθμού του Πολυτεχνείου Μαρία Δαμανάκη να βρίσκεται σήμερα στη διοίκηση του πριγκιπάτου του Αλβέρτου στο Μονακό! Με τον τυμβωρύχο Μίμη Ανδρουλάκη να συκοφαντεί, με βιβλίο, τον ηγετικό ρόλο του Κώστα Τζιαντζή στην εξέγερση του Νοέμβρη '73. Αντίθετα, οι χιλιάδες ανώνυμοι και σεμνοί αγωνιστές του Νοέμβρη, που δεν εξαργύρωσαν τη συμμετοχή τους, με διάφορα πόστα, δηλώνουν και σήμερα ότι *«κουφάλες δεν ξοφλήσαμε»!* Οι πιο συνειδητοί απ' αυτούς *«αφουγκράζονται τη μυστική βοή των πλησιαζόντων γεγονότων. Και την προσέχουν ευλαβείς»* (Κων. Καβάφης). Γιατί έχουν απ' τη ζωή αυξημένες απαιτήσεις και όχι μειωμένες προσδοκίες.

Τότε η αστική δημοκρατία βρισκόταν στον «γύψο» της δικτατορίας. Σήμερα στην εποχή του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού κατάντησε «πουκάμισο αδειανό»

Σήμερα που, όπως πρόβλεψε ο ποιητής Μανώλης Αναγνωστάκης, ξαναστήνονται *«μυστικές αγχόνες σε κάθε πόρτα ενεδρεύοντας τον ύπνο»*, όλοι εμείς που «αγαπήσαμε μια τρικυμία καινούργια», οφείλουμε να τιμήσουμε τα 50χρονα του Πολυτεχνείου συμβάλλοντας στις νέες εξεγέρσεις που ωριμάζουν. Τι σημαίνει αυτό συγκεκριμένα;

Για τους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ιδιαίτερα του ΝΑΡ σημαίνει έμπρακτη συμβολή στην ανατροπή-αντιστροφή της σισύφειας πορείας της ελληνικής Αριστεράς. Που παρά τους σκληρούς αγώνες της, *«πήγε αντίθετα στο ποτάμι του καιρού της, ωστόσο βρέθηκε στις εκβολές»*, όπως γράφει ο ποιητής Πάνος Κυπαρίσσης. Μερικά παραδείγματα από τη μεταπολιτευτική περίοδο:

- Ο μαζικός ριζοσπαστισμός που έφερε η εξέγερση του Πολυτεχνείου, στο όνομα του «μεγάλου αθροίσματος των δημοκρατικών δυνάμεων» που προωθούσε ο Χ. Φλωράκης, κατέληξε μετά το 1981 στη μαζική ληηλασία του αριστερού κόσμου από το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, κόμμα της αστικής κυβερνητικής εναλλαγής.
- Το κοινό πόρισμα ΚΚΕ-ΕΑΡ το 1989 και ο ενιαίος μεγάλος «Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου», στο όνομα της «κάθαρσης του βρόμικου Κοσκωτά», οδήγησε στις άθλιες

συγκυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα, στον πολιτικό εξευτελισμό της Αριστεράς και κυρίως στην εκλογική αυτοδυναμία του πολιτικά βρόμικου Κώστα Μητσοτάκη.

- Το διαχειριστικό κυβερνητικό «πείραμα» του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 και η υποταγή του Αλ. Τσίπρα στην ΕΕ και στον Σόιμπλε, έφερε το 3ο χειρότερο μνημόνιο, έως το 2060 (το ψήφισαν πέντε κόμματα και 222 βουλευτές) και οδήγησε στη σημερινή πανδημία-αυτοδυναμία-αλαζονεία και του γιου Μητσοτάκη. Η ιστορία επαναλαμβάνεται, την πρώτη φορά ως τραγωδία και τη δεύτερη ως φάρσα.

Απ' όλα αυτά αντλούμε ένα κοινό δίδαγμα: να συμβάλουμε προωθητικά με το 5ο Συνέδριο του ΝΑΡ σε ανεξάρτητη από το σύστημα, μαζική και σύγχρονη επαναστατική-κομμουνιστική Αριστερά.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**